

Seslání Ducha Svatého
květen 2021

KUKÁTKO

Římskokatolická farnost u kostela sv. Jiljí
Římskokatolická farnost Brno-Nová Lišeň

**Kdo však žije podle Božího Ducha,
v jeho srdci se rodí láska, radost, pokoj,
trpělivost, přívětivost, laskavost,
důvěra, pokora a sebeovládání.**

Galatským 5,22

Z FARNÍ MATRIKY 17. 9. 2020 – 14. 5. 2021

Udělené křty ve farnosti

Anna Marie Vašíčková, nar. 11.10.2017, pokřtěna 20.9.2020
Petr František Dostál, nar. 26.7.2020, pokřtěn 20.9.2020
Daniel Ištváněk, nar. 23.5.2020, pokřtěn 20.9.2020
Miriam Anežka Tomášová, nar. 4.8.2020, pokřtěna 4.10.2020
Jiří Jan Vaněk, nar. 23.5.2020, pokřtěn 4.10.2020
Vilém Jan Křtitel Fučík, nar. 22.8.2020, pokřtěn 11.10.2020
Simona Švábková, nar. 29.8.2020, pokřtěna 11.10.2020
Prokop Nevažil, nar. 4.3.2020, pokřtěn 24.10.2020
Klára Pavliňáková, nar. 7.9.2020, pokřtěna 25.10.2020
Vilém Jiří Maria Šťastný, nar. 22.8.2020, pokřtěn 13.12.2020, Slatina
Václav František Osička, nar. 17.9.2020, pokřtěn 20.12.2020
Nina Heikenwälderová, nar. 22.10.2020, pokřtěna 30.12.2020, Slatina
Kristián Jiří Plhal, nar. 21.10.2020, pokřtěn 10.1.2021, Slatina
Matěj Vágovszký, nar. 3.9.2019, pokřtěn 16.1.2021, Slatina
Anna Marie Kaszubská, nar. 20.10.2020, pokřtěna 31.1.2021
Lainie Mary Duraisamy, nar. 3.1.2021, pokřtěna 17.4.2021
Matouš Jan Sarkander Breindl, nar. 20.12.2020, pokřtěn 25.4.2021, Nová Líšeň
Františka Marie Sokirková, nar. 12.3.2021, pokřtěna 8.5.2021
Andrea Veronika Zamazalová, nar. 2.4.2017, pokřtěna 8.5.2021

Blahopřejeme

Manželství uzavřeli

Ján Ďuroška a Kristýna Zukalová, oddáni 19.9.2020
Alexander Rainiak a Zuzana Jelínková, oddáni 12.12.2020, Slatina
Jan Kadlec a Gabriela Valová, oddáni 12.2.2021

Blahopřejeme

Pohřby z kostela

Karel Fiala, 71 let, pohřben 14.9.2020, Slatina
Helena Daňková, 91 let, pohřbena 18.9.2020
Ludmila Písková, 79 let, pohřbena 18.9.2020
Václav Antonín Sokol, 91 let, pohřben 21.9.2020, Slatina
František Rambousek, 86 let, pohřben 1.10.2020
Pavλίna Pichlerová, 87 let, pohřbena 6.10.2020
Marie Hamzová, 77 let, pohřbena 9.10.2020
Zdenek Homola, 73 let, pohřben 9.10.2020
Erik Polák, 1 rok, pohřben 13.10.2020
Josef Zouhar, 71 let, pohřben 20.10.2020

pokračování na poslední straně

ÚVODNÍ SLOVO OTCE PETRA

„Když už nevíš jak dál, leť poslepu jako pilot v mlze a svěř se vedení toho druhého – neviditelného,“ napsal belgický kněz Phil Bosmans.

Všudypřítomná pandemie nám neumožňovala přesné výhledy a dlouhodobé plánování, na druhou stranu člověk nesměl zapomínat, že žije, a bylo dobré zachovat si základní návyky. Nyní se zdá, že se situace uvolňuje a bude možné přepnout do běžného režimu. Přestože minulý měsíc byly zahaleny onou mlhou omezení, prošla naše farnost několika zásadními změnami. Od prvního ledna se totiž líšeňské území rozdělilo a na sídlišti vznikla nová farnost, která nese oficiální název Římskokatolická farnost Brno-Nová Líšeň. Prozatímním sídlem farnosti je nyní fara na Pohankově 18. Vznik nové farnosti je důležitým krokem v poslední fázi evangelizace sídliště: stavby kostela s komunitním centrem. Farní kostely patří farnosti, nikoliv biskupství nebo diecézi, jak občas slychávám. Proto jeho stavitelem má být farnost. Bude při tom spolupracovat s Nadací pro radost, která myšlenku nového kostela již několik desetiletí nese a zároveň sbírá finanční prostředky. Stavba kostela je také spojena se salesiánským dílem a v současné době již mohou potvrdit, že se líšeňská salesiánská komunita obnovuje a nadále se počítá s jejich přítomností i pastorací. Je plánováno, že po dokončení

kostela převezmou i kompletní duchovní správu novolíšeňské farnosti.

Mnohým také vrtají hlavou otázky ohledně financování kostela. Vzhledem k faktu, že dnes máme pouze vítězný ideový návrh, který vzešel z architektonické soutěže a jehož autorem je plzeňský ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA s.r.o., je předčasné hovořit o přesné výši nákladů na stavbu. To bude specifikováno společně s projektem. Již dnes se dá ale odhadnout, že se těžko dostaneme pod 100 milionů Kč, reálnější odhady budou spíše 120 mil. Kč a víc. Například nedávno postavený kostel s komunitním centrem v Praze na Barrandově stál 200 milionů Kč (včetně plánovaných varhan). Kostel na Lesné již stál 120 milionů a není dokončeno vnitřní zařízení, navíc kostel se stavěl bez komunitního centra. Protože nadace prozatím disponuje částkou 51,5 milionů (za poslední rok získala 4 miliony), musí farnost přinést svůj finanční díl. Proto byl založen farní účet 6005005369/0800, na kterém se od začátku roku sešlo přes 700 000 Kč. Všem dárcům patří velký dík! Ovšem i při této konstelaci je cílová částka zatím jen ve velmi vzdáleném horizontu. Přiblížit se k ní bude naše přání v blízké budoucnosti.

Ale stavba kostela není jen o penězích. Je to projev našeho elánu, zapálení pro dobrou věc týkající se budoucnosti víry dalších pokolení. Kostel nestavíme pro sebe (a ani jen podle sebe), ale jako dobré dědictví, které chceme předat budoucím generacím. Má to být něco vstřícného, příjemného, povznášejícího i poskytujícího stín a klid.

Máme to jako Ježíšův úkol: **„Já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý.“** (Jan 15,16)

o. Petr

SLAVNOST Seslání Ducha Svatého ve farnosti NOVÁ LÍŠEŇ

V neděli 23. května bude v místě budoucího kostela Ducha Svatého sloužena slavnostní bohoslužba pod širým nebem. Začátek je v 8.30 hodin. Bude zde připraveno několik míst k sezení pro starší či pohybově omezené farníky, větší část prostoru však bude vyhrazena pro stojící. Je možné vzít si s sebou skládací židličku nebo deku. Počet účastníků bohoslužby

není nijak omezen, je však potřeba dodržovat již známé podmínky: respirátor, dezinfekce a dvoumetrové rozestupy mezi těmi, kdo nejsou členy jedné domácnosti. Vzhledem k přetrvávajícím pandemickým opatřením nebude po mši svatě následovat žádný doprovodný program, jak bývalo zvykem v uplynulých letech.

NOC KOSTELŮ

V letošním roce se naše farnost zapojí do projektu Noc kostelů, datum letos připadá na 28. května. Návštěvníky přivítáme na třech místech: ve farním kostele sv. Jiljí, na sídlišti v místě budoucího kostela Ducha Svatého a v kapli Panny Marie Pomocnice na Kostelíčku.

PROGRAM NA JEDNOTLIVÝCH MÍSTECH:

Kostel sv. Jiljí

17.00 – 22.00 – otevřený kostel

18.00 – mše svatá

19.00 – 22.00 – individuální prohlídka

19.00 – 22.00 – „Svatý zvěřinec“ – výstava vyobrazení svatých a zvířat, která jsou jejich atributy

19.30 – 21.00 – žehnání zvířat a domácích mazlíčků na farním dvoře

„Kostel, který neexistuje“, Horníkova 34a

17.00 – 21.30 – „Chceme stavět“ – představení připravovaného projektu nového kostela Ducha Svatého.

„Rukama dětí“ – doprovodný program pro děti

Kaple Panny Marie Pomocnice na Kostelíčku

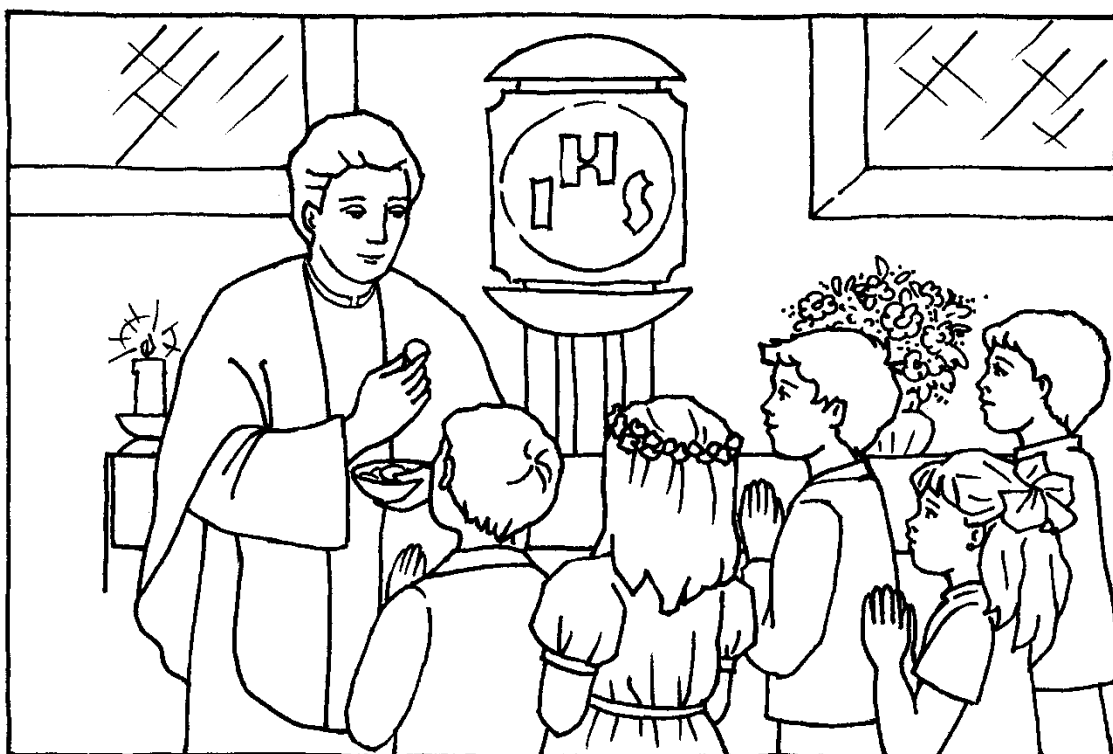
19.00 – 22.00 – „Místo zázraků“ – individuální prohlídka kaple s komentářem

NIC NÁS NEODLOUČÍ OD KRISTOVY LÁSKY...

Nic... ani pandemie, ani výuka online!!! Díky skvělým rodičům a báječným holkám a klukům vše míří k prvnímu svatému přijímání. Letos tuto slavnost plánujeme na neděli 13. 6. 2021 a už nyní prosíme o modlitby. Tablo v kostele vám koncem května prozradí konkrétní děti. A kolik jich letos máme? Dohromady 28. Z toho sedm dětí ze střediska mládeže se připravuje s katechetou Lukášem Poláčkem. A 21 dětí se připravuje se mnou. V den slavnosti budeme mít dvě mše svaté. Při mši svaté v 8.30 půjdou děti ze salesiánského střediska a v 10 hod. pak děti z kostela sv. Jiljí. Doba pandemie nám spoustu věcí dala i vzala. Daleko víc jsme si uvědomili, jak není dobré, aby člověk zůstal sám, jak dětem i nám chybělo společenství.

Společenství, které povzbuzuje ve víře, hledá cesty k duchovnímu růstu, vede k radosti i k humoru. O to byly tyto děti letos ošizeny, ale podle mne zase rostla komunikace v rodinách a dá se říci, že právě rodiče byli pro své děti světlem při přípravě na svátost smíření. Tu děti prožily 30. 4. a v tomto měsíci už společně poznáváme tajemství víry – eucharistii. Kež se nám podaří předat dětem radost z poznání Pána Ježíše, aby Jeho více milovaly a zatoužily nejen v den svatého přijímání Jej přijmout, ale rozhodly se žít podle Jeho učení a měly Ježíše za svého přítele po celý život. On nás v lásce předběhl a my ovečky slyšíme Jeho hlas. Co víc si přát? Ať slyší Jeho hlas.

Zdena Nečasová

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Neděle 13. června 2021

Při mších sv. v 8.30 a v 10.00 přistoupí děti z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání. Mše svatá v 8.30 bude za příznivých epidemických podmínek v Salesku.

INFORMACE

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

- Neděle 30. 5. – **Slavnost Nejsvětější Trojice**, mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb
Čtvrtek 3. 6. – **Slavnost Těla a Krve Páně**, mše sv. v 8.00 a v 18.00 v kostele
Pátek 11. 6. – **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** – mše sv. v 8.00 a v 18.00
Neděle 13. 6. – v 8.30 a v 10.00 přistoupí děti z naší farnosti k prvnímu svatému přijímání
Čtvrtek 24. 6. – **Slavnost Narození Svatého Jana Křtitele** – mše sv. v 8.00
Úterý 29. 6. – **Slavnost Sv. Petra a Pavla**, apoštolů – mše sv. v 8.00 a v 18.00
Pondělí 5. 7. – **Slavnost Sv. Cyrila a Metoděje**, mše sv. v 7.00 a v 10.00
Neděle 15. 8. – **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**, mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb
Neděle 5. 9. – **Slavnost patrocina farního kostela**, mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb, v 10.00 v kostele hodová mše sv. s účastí krojovaných, zpívá chrámový sbor.

ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Ve středu 23. června zakončíme výuku náboženství v tomto školním roce. Zveme děti, které letos byly přihlášeny do náboženství, na táborák, který začne po dětské mši svaté, tedy zhruba v 18.45 hodin, na farní zahradě. Táborák se uskuteční za příznivé epidemické situace, sledujte farní ohlášky.

POŘAD BOHOSLUŽEB O PRÁZDNINÁCH

ČERVENEC

7.00 kostel

9.00 Kostelíček (za nepříznivého počasí se bohoslužba přesouvá do kostela)

18.00 kostel

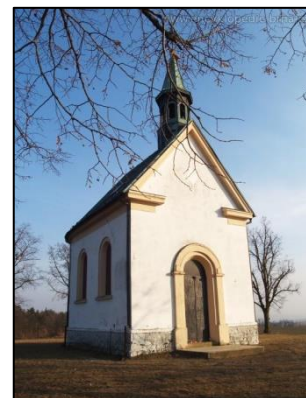
SRPEN

7.00 kostel

8.30 Salesko (v případě přetrvávajících pandemických opatření bude bohoslužba ve farním kostele)

10.00 kostel

18.00 kostel

HODY

V letošním roce bude oslava patrocina našeho farního kostela o víkendu 4. – 5. září.

V sobotu po příchodu krojovaného průvodu (cca 15.30) bude na prostranství před kostelem požehnání hodům a poté ve farním dvoře pohoštění a cimbálová muzika v podání Cimbál Classic Dalibora Štrunce.

V neděli v 10.00 bude v kostele slavnostní bohoslužba s účastí krojovaných párů, zazpívá chrámový sbor.

STŘÍPKY Z KLASU – OHLÉDNUTÍ R. 2021

Letos v lednu to bylo již deset let, kdy vznikla nová pobočka brněnského spolku pro seniory KLASu – KLAS Líšeň. Setkávání seniorů, které je podporuje v získávání nových podnětů pro aktivní život, umožňuje najít nové přátele, sdílet zajímavá témata se svými vrstevníky, udělat něco pro své tělo i mysl, to vše bylo náplní našich pátečních setkávání. Nové vazby tak vznikaly nejen mezi účastníky, ale i s našimi milými hosty. Patří jim vřelé díky za společně strávený a naplněný čas, ale mnohdy i za originální nápady, kterými nás oslovili a obohatili. Pojdme si některé z nich připomenout.

Jedním z prvních hostů (a nasadil velmi vysokou laťku) byl PhDr. Josef Trávníček, kterého snad všichni z nás oslovovali Pepi. Vymysleli jsme tehdy spolu téma „Příběhy starých fotografií“. Pepa znal dobře historii Líšně a také spoustu osobností, míst i těch našich „místních figurek“. Jeho povídání byla vždy velmi poutavá a byla z nich cítit nejen vzdělanost, zájem o historii, ale i úcta k obyčejným lidem, pokora a smysl pro zachování toho, co nám naši předkové zanechali.

K dalším vypravěčům „historikům“ jistě neodmyslitelně patří Mgr. Bc. et Bc. Pavel Filka, který nám přiblížil život na Velké Moravě i pro nás mnoho nového ze života sv. Václava. Naše setkávání má ráz posezení s přáteli, výměny zkušeností, názorů a rozhodně tu není nouze o smích. Ten, jak všichni víme, je lékem na všechno. Jan Werich jednou řekl, že rozesmát lidi je stejně důležité, jako je léčit. Vzpomenete si na autora básnické sbírky Džezva? Představil se nám pod uměleckým jménem Amadeus Smetáček. Tento mistr básnického slova rozšířil název našeho KLASu ještě o přídavek SKALP (spolek katolických aktivních letitých poetů).

Dlouhou dobu mi zůstávala v hlavě také slova, kterými se s námi při našem prvním shledání loučila Mgr. Radka Keršnerová:

„Blahoslavená Anežka Česká, přestože žila v době tak vzdálené, zůstala nám i dnes zářným vzorem křesťanské víry a hrdinné lásky.“ (J. P. II. při kanonizační ceremonii A. České v r. 1989). Radka pak za námi ještě jednou přijela s filmem „Máš jen jednu šanci“ a povídala nám, jako přímý účastník, o výstupu lidí s RS (roztroušenou sklerosou) na Kilimandžáro.

Pěknými záběry a zajímavým výkladem po „Úžasné Kapadokii“ nám tuto cestu sv. Pavla přiblížil pan M. Boris. Po Havaji jsme cestovali zase s p. Theodorem Vaňkem. Místa vonící exotikou, zajímavá příroda, jiné myšlení lidí, tanec, hudba, to vše nám bylo poodhaleno díky jednomu z jeho koníčků: cestování. Ještě se za námi vrátil s povídáním o líšeňských rybnících a rybaření. O mlýnech na Říčce nám podle materiálů, které sebral a zkompletoval p. Jiří Boček, povídal náš účastník p. Pepa Koutník. O včelách a historii včelaření nám povyprávěl p. Václav Zouhar. Později se k němu přidala i mladá líšeňská včelařka paní Iva Drápelová s ochutnávkou medů a medovými produkty.

Lidové řezbářství nám přiblížila p. Marie Fidlerová. Jejího anděla nebo Madonu by chtěl mít doma snad každý. Téma Umění očima Mgr. Šulěrové, to byla komentovaná prohlídka po gotickém Brně. Při promítání pásma mě napadlo, že mnozí méně mobilní mají problém s cestováním, a tak jsme pak vzali naše účastníky na virtuální prohlídku do Moravského krasu, jeskyní i v zahraničí, nebo se toulali po českých památkách – Klenoty národa (díky Honzovi Kolářovi, který technicky vše zabezpečil). O fotografování si s námi povídala Petra Švehlová, nepřišli jsme ani o takové téma, jako je nakládání s odpady. Doufám, že nám pan Ing. Bohdan Stejskal, Ph.D., ještě přijde dopovídat, co jsme nestihli minule.

A co „Symboly, které promlouvají z obrazů a soch“ (tentokrát to byla Panna

Maria Vranovská i obraz Panny Marie z kaple Veveří) s odborným výkladem P. ThLic. Marka Hlávky? Ani jsme nedutali. Velmi zajímavé bylo i Povídání o knihách s bývalou líšeňskou knihovnicí p. Maruškou Seckou.

Kavárna se také proměnila v koncertní sál „Hudba jako lék“ – poslech a vnímání hudby. To když zazněly tóny Vivaldiho Čtvera ročních období. Abychom jim lépe porozuměli, se postarali manželé Besperátovi. Jiný druh hudby jsme si zkusili i s tancem pod vedením paní Evy Švandové. Určitě uhodnete, že šlo o Židovské tance. S tématem „Zázraky s křídly“ se nám představil mladý ornitolog Mgr. Radovan Beňo. Dlouho nám v uších zněla ukázka ptačího zpěvu, která nejen navodila pohodovou atmosféru signalizující příchod jara, ale také zamyšlení nad tím, jaké nezasloužené dary denně od Pána dostáváme.

O zdravé držení těla pečovala Mgr. Julie Jelínková a kvalitu našeho procvičování paměti přišla zkontrolovat certifikovaná trenérka Miša Nešporová. Příběhy líšeňských pamětníků s našimi účastníky a dětmi z líšeňských škol si vzala na starost p. Silvie Dražanová. O sociální tematice s námi diskutovala Mgr. Alena Stejskalová z RC Pastelka. S povídáním o vztahu k Bohu nás navštívila paní Maruška Pospíšilová, zaměstnaná na brněnském biskupství, ale také Helenka Kohoutková s informacemi z Nadace pro radost. Myšlenky o. Tomáše Špidlíka nám zprostředkovala p. Marta Slavičková. O tom, že se nemusíme, bát stárnutí, si s námi přišla popovídat p. Květuška Novotná, pracovnice v domově pro seniory na Kociánce, p. Majka Krčková z domova důchodců na ulici Čejkovičká si s námi povídala o dobrovolnictví a z Naděje jsme měli hosty p. Mílu Čechovou, která si s námi zazpívala a báječně zahrála na kytaru, a p. Ing. Elišku Vondráčkovou, která doslova žije seniorskou problematikou.

Velké díky patří také manželům Augustinovi a Violce Svobodovým. S láskou

nám přišli přiblížit Boží slovo, zprostředkovali nám setkání s Pánem, ať už to bylo Postní zamyšlení nebo setkání s příhodným názvem žalmu 90 nebo krásné lidské povídání o věcech posledních a nejstarším hospici na Moravě – hospici sv. Alžběty. Mají velký dar oslovit posluchače a stát se přitom jejich součástí – dar umění naslouchat druhým.

O mezigenerační setkání se postaraly děti z dramaťáku ze Saleska, které nejprve přišly s pohádkou Malý princ (hrály nám ji na farním dvoře) a naše babičky a dědečci s dětmi na klínech byli naprosto unesení. K oslavě svátku rodin, seniorů a vánočního posezení se střídaly s dětmi z MŠ Neklež 1a. Těm některé babičky na oplátku chodily číst pohádku při odpoledním odpočinku.

Také mladé studentky se nenechaly zahanbit. Děvčata Svobodovy zpěvem a hrou na nástroj a Veronika Kobzová s pásmem Adopce na dálku vyprávěla o roce v Bulharsku, který tam prožila jako dobrovolnice v Salesiánském středisku. Putovní výstavu Život Matky Vojtěchy Hasmandové nám zprostředkovali učitelé a studenti z Evangelické zdravotní školy. Je úžasné společně zakusit, jaké to je, když můžeme radost z obdarování zažívat společně. Všednost běžného dne ustoupí tomu svátečnímu a spolu můžeme slavit a radovat se s druhými, objevovat krásu ukrytou v maličkostech, prostých běžných věcech. V úsměvu, rozzářených dětských očích, upřímném podání ruky, pohlazení a milém slovu. V pocitu, že tvoříme jedno společenství, vzájemné úctě, pochopení i ve svátečním okamžiku, který je naplněný štěstím a bude nás dlouho v mysli provázet.

Vzpomínání bych ráda zakončila několika myšlenkami o. Stanislava Weigela, jehož některá pásma meditativních obrazů a myšlenek jsme mohli shlédnout. Nejvíce na nás zapůsobilo to první s názvem Cesta krásy:

- Krása nám odhaluje duši stvoření a vede nás ke Stvořiteli.
 - Krása spojuje lidi čistého srdce a vede k obohacení života.
 - Krása je vyzařováním pravdy a jejím okoušením.
 - Krása je mostem k lidským srdcím, léčí neduhy naší nemocné civilizace.
 - Krása představuje pro nás zdroj života, je zrcadlem a měřítkem jeho kvality.
- Náš život by se měl stát uměleckým dílem, to je úkol pro naše rodiny, přetvořit civilizaci smrti v civilizaci lásky. Pravou krásu lze objevit

v obyčejných věcech, to naplňuje naše srdce radostí a vděkem. Vnímání krásy vyžaduje pokoru a čisté srdce. Musíme vytěsnit své já, abychom objevili pravou krásu, lásku, která je odleskem Božího světla – stvoření.

Krásu je zrcadlem a měřítkem kvality života a její řečí je ticho, modlitba a víra.

Žijme tedy v síle velikonočního vítězství. Máme se o co opřít, máme být za co vděční. Kež se naše životy stanou poselstvím radosti, lásky a naděje.

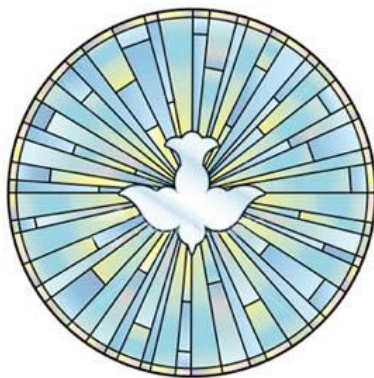
Na další setkávání se s vámi všemi těší animátorka Iveta Kolářová.

JAK JSEM DOSTALA DUCHA SVATÉHO.

V roce 1981 jsem se v jednom brněnském modlitebním společenství dověděla, že na severní Moravě je skupina letničních křesťanů a mezi nimi jeden, bratr Rudolf, má dar poznání – vidět do srdce člověka. Mnoha lidem prý pomohl na jejich duchovní cestě. To vzbudilo můj zájem, neboť po prohloubení víry jsem moc toužila. Několik členů našeho společenství se rozhodlo, že toto letniční společenství navštíví a já jsem se k nim připojila. Jela jsem sama bez manžela, který prý „zázraky“ k víře nepotřebuje. Cesta byla hodně utajována, neboť křesťané se nesměli v tu dobu shromažďovat ke společným modlitbám, a to ani v domácnostech.

Byla jsem poučena, že při setkání se bratr Rudolf zpravidla nad každým přítomným modlí a že před modlitbou je dobré se mu stručně svěřit s tím, co máme na srdci a co bychom si chtěli od Boha vyprosit. Připravila jsem si tedy takové přání a zdálo se mi, že je docela inteligentní.

V jednu listopadovou sobotu toho roku jsme se tedy vypravili na „duchovní dobrodružství“, někam k Českému Těšínu. Byla jsem tímto utajovaným výjezdem docela rozrušena a moc jsem nevnímala, kam to přesně jedeme. Auta jsme zaparkovali v uctivé vzdálenosti od domu, kde se mělo konat shromáždění. Bylo nás asi

třicet a seděli jsme v kruhu ve velkém pokoji. Bratr Rudolf pokojně vyslechl jednoho po druhém, ptal se po jeho duchovních potřebách a jednotlivé potřeby krátce komentoval. Byla jsem mezi posledními, a tak jsem viděla, jak se Rudolfova slova přítomných lidí hluboce dotýkají. V tu chvíli se mi v mysli vybavilo, jak jsem se ve svých devíti letech, kdy jsem byla vážně nemocná, svěřila našemu kaplanovi, že se chci stát lékařkou a misionářkou v Africe.

Kaplan mě usměrňoval a řekl, že až já vyrostu, nebude třeba jít daleko do misí, protože tato zem bude potřebovat, aby se zde mluvilo o Bohu. A prý když se budu dobře učit a budu lékařkou, budu moci lidem pomáhat od jejich bolestí a pak i snáze přijmou moje svědectví o Bohu. Já jsem se tehdy pro tuto cestu z celého srdce rozhodla. A toto rozhodnutí – žít víru naplno – se mi vybavilo v mysli právě ve chvíli, kdy na mě přišla řada a já jsem zapomněla svůj původní „inteligentní“ úmysl. Musela jsem říct to, co bylo v mém srdci, že bych chtěla žít víru naplno. Jakmile jsem to však vyslovila, tak jsem se sama velice zalekla. Abych zůstala v pravdě, musela jsem tu větu dopovědět: „Ale já mám strach tuto víru žít“, neboť se mi vybavilo, že by mohly nastat persekuce – v mém zaměstnání, u dětí ve škole, v manželově kariéře atd. Bratr Rudolf mi na to odpověděl jen velmi stručně:

„Ty potřebuješ jen Ducha svatého“ – a to bylo všechno. Byla jsem hodně zklamaná, protože Duch svatý tehdy pro mě mnoho neznamenal. Vlastně jsem o něm ani moc nepřemýšlela, měla jsem ho pouze za nějakou Boží sílu.

Pak měl bratr Rudolf vyučování o Božím Slově a začala přestávka na oběd. Těsně před obědem jsme najednou zaslechli pod okny domu zvuk brzdících aut a do domu vešlo několik mužů, příslušníků StB (Stání bezpečnost, tajná policie) a začali kontrolovat naši totožnost. V tu chvíli se můj teoretický strach proměnil na strach skutečný. Nebylo se kam ukrýt, a tak jsem v hrůze čekala, co se stane. Jak jsem tam stála, strachem zcela paralyzovaná, jsem najednou zaslechla vnitřní hlas: „Proč se tak bojíš, vždyť já jsem s tebou!“ Nevím, co se to se mnou dělo, ale já jsem tomuto hlasu uvěřila. Můj strach se začal rychle rozplývat, a když přišel jeden z těch mužů ke mně, já jsem se na něho klidně usmívala a ukázala jsem občanku. Neřekl mi nic a občanku mi vrátil. Policie odvedla bratra Rudolfa a několik účastníků shromáždění k výslechu. Po obědě pak za námi přišli další letniční bratři a modlili se za nás.

V modlitbě jsem prožívala velký pokoj a stále viděla kolem sebe jasné světlo. Byla jsem překvapená, že můj strach je pryč. Když jsme přijeli domů a vše jsem vyprávěla manželovi – strach se mi stále nevracel. Spíše dostal strach on. Bylo to zvláštní, neboť do té doby býval hrdinou on a já jsem se bála. Přesto, že jsme čekali bytovou prohlídku nebo předvolání na „Leninku“, (sídlo StB), strach stále nepřicházel. Bylo zřejmé, že se mnou něco stalo, že jsem byla vysvobozena od strachu. Tím se změnil celý můj život i život celé rodiny. Pochopila jsem, že to byl Duch svatý, který ke mně promluvil, který mě uzdravil od strachu. Poznala jsem, že to nebyla „nějaká Boží síla“, ale Duch svatý, živá osoba, který mě oslovil. Byl to ten „zastánce“, kterého mi Ježíš poslal, Duch pravdy (Jan 15,26). Od té doby vím, že On je se mnou, že mě vede a posiluje, abych mohla žít svou vírou naplno, abych mohla žít v radosti Božího dítěte. Dlouho jsem si myslela, že tehdy jsem Ducha svatého dostala. Teď vím, že to on dostal mě a připravil mě na službu druhým. Jak moc jsem mu vděčná!

SV

BIŘMOVÁNÍ „V ŠUPLÍKU“

Mnoho katolíků má svátost křtu a biřmování spojeno s dávnou minulostí, ale minimálně se svou přítomností. Prostě je mají uloženy s ostatními dokumenty a životními památkami v jakémsi důležitém šuplíku – a dost. O jejich vlivu na svou vlastní přítomnost jsou většinou pramálo přesvědčeni. A přece – máloco má v lidském životě tak trvanlivý a tak zásadní účinek, jako tyto svátosti. Křest a biřmování působí v našem životě stále, a to i u těch, kdo z nějakého důvodu nemohou přistupovat k jiným svátostem.

Jak z nich může růst naše víra a každodenní praxe? Velmi stručně řečeno – nestačí vědět, že jsme byli pokřtěni a biřmováni, ale je třeba vědět, co se s námi stalo – a co tedy trvá. Křtem jsme připodobněni Kristu a včleňuje nás do jeho těla – církve. To se týká nás celých, našich vztahů, našeho zdraví, našeho uplatnění a našeho naplnění života v Bohu. Biřmování pak toto včlenění dovršuje a otevírá nám zcela nevratně přístup k potřebnému obdarování Duchem svatým.

Obě tyto svátosti nám tedy zaručují, že patříme k Bohu a že jsme patřičně vybaveni k tomu, abychom Boží věci konali. A to i navzdory naší křehkosti, nedokonalosti, váhavosti.

(Podle P. Aleše Opatrného, Můžeme se ještě změnit, str. 26n)

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DDM BRNO-LÍŠEŇ
Kotlanova 13, 628 00 Brno, www.salesko.cz, tel.: 544 232 641

OHLÉDNUTÍ

SALESKO V „DOBĚ DISTANČNÍ“

S dlouhodobými omezeními činnosti střediska jsme stále hledali nové formy, jak podporovat děti, mládež a rodiny. Klub rodičů a dětí kromě pravidelně zasílaných tematických inspirací nabídl „Postní aktivitu do rodiny“, která byla prezentována u vstupu do střediska a na našem webu. Mohli jste se též účastnit pátrací akce „Záložky přece patří do knížek“, kdy na několika místech v Líšni visely na stromech záložky a hledaly nové majitele. Téma „Zdraví“ také zaujalo děti a posílaly nám obrázky o tom, co je zdravé a nezdravé pro naše tělo. Dalším zajímavým tématem byla třeba „Voda“, jaká je, kde ji najdeme, kdo ji potřebuje... U některých kroužků a aktivit probíhala online výuka nebo zasílání instrukcí a videí. Ve sportovních kroužcích jsme dětem nabídli online cvičení přes videohovory. V okolí Líšně jsme připravovali hry formou výletů s příběhem. Mohli jste si s námi zahrát třeba „Najdeš pirátský poklad“ (probíhala do 28. 2.), „Velikonoční putování se zajíčkem Sal“ (do 18. 4.), „Asterix a Obelix: Mise Panoramix“ (do 25. 4.) nebo šifrovací hru „Detektivní společnost: zmizení detektiva Krahujece“ (probíhala do 9. 5.). Další inspirací nejen pro děti mohla být soutěž „Nevyhazuj, recykluj“, kde jste mohli z různých nepotřebných materiálů vyrábět potřebné věci. Třeba truhlík na bylinky z pet lahve... Natáčeli jsme i různé tvořivé a sportovní výzvy na youtube kanále

CHYSTÁME PRO VÁS

Dětský den „Putování lesní říší“ neděle 20. 6. 14.30 – 17.00

Dětský den proběhne letos v Salesku netradiční formou. Se skřítkem Fauníkem a jeho sestřičkou Flórinkou budeme putovat lesem a poznávat naši krásnou přírodu. Čeká vás odpoledne plné úkolů, luštění, kvízů i přírodních zajímavostí a nakonec... Kdo ví, třeba najdete i malý poklad.

ZÁPIS NA NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

Letošní školní rok se nachýlil ke konci a už jsme pro vás připravili aktivity na rok příští. ZÁPIS NA NOVÝ ŠKOLNÍ ROK BUDE PROBÍHAT V DRUHÉ POLOVINĚ ČERVNA. Těšíme se na všechny děti a rodiče v novém školním roce. ([ww.salesko.cz](http://www.salesko.cz))

Saleska.

<https://www.youtube.com/c/Saleskobrna/playlists> .

Aktivity přesouváme především do venkovních prostor

V dubnu jsme postupně mohli otevřít některé hudební a keramické kroužky a od května větší

část aktivit, i když v omezeném režimu. Byli jsme nuceni aktivity přesunout do venkovních prostor, abychom uspokojili všechny zájemce, jelikož ve vnitřních prostorách mohli být jen tři účastníci. Prodloužili jsme letos provoz téměř do konce června, abychom alespoň mírně kompenzovali období, kdy jsme museli mít zavřeno. Intenzivně také připravujeme prázdninové tábory.

Aktuální informace sledujte na našem webu.

SESTRY DÍTĚTE JEŽÍŠE SLAVÍ 400. VÝROČÍ NAROZENÍ ZAKLADATELE MIKULÁŠE BARRÉHO

Společně s našimi sestrami a laickými spolupracovníky se připravujeme na čtyřsetleté výročí narození našeho zakladatele, které připadá na letošní říjen. Pandemie ovlivnila možnosti slavení a setkávání se tváří v tvář. Jistým vyvrcholením měla být na začátku května tohoto roku oslava v místě narození Mikuláše Barrého, ve francouzském Amiens. etkání se sice uskutečnilo, ale v minimalistickém provedení, kdy byla v neděli 9. května byla v tamní gotické katedrále slavena mše svatá za účasti omezeného počtu věřících v čele s místním biskupem. Většina těch, kdo se chystali přicestovat z různých koutů Evropy i světa, se musela spokojit s online přenosem. Rok našeho společného slavení však pokračuje, a tak bychom se rády alespoň touto formou stručně podělily o malé ohlédnutí za naši historii.

Náš zakladatel, Mikuláš Barré, se narodil 21. října 1621 v Amiens v severozápadní Francii, vstoupil k místním paulánům a později působil v Rouen a v Paříži. V obou zmíněných městech podněcoval zakládání tzv. malých škol pro děti z chudých rodin. Učitelky, jež zajišťovaly chod těchto škol, žily v komunitách, ale neskládaly řeholní sliby. V té době se totiž ženský řeholní život neslučoval s činností mimo zdi kláštera. Když otec Barré před Letnicemi 1686 umíral, řekl svému příteli: „Tato kongregace je malou součástí celé církve, poprosím Ducha svatého, aby ji stále oživoval; a protože je to škola, poprosím jej, aby v ní byl učitelem.“ Sestrám-učitelkám pak adresoval přání, aby se jich Duch svatý zmocnil a aby se ony zmocnily Ducha svatého.

Spiritualita Sester Dítěte Ježíše má své kořeny v tzv. francouzské škole spirituality 17. století, jež kladla důraz na tajemství Božího vtělení. Proto ve slavení liturgického roku mají pro nás zvláštní význam Vánoce, které ukazují na to, že všemocný Bůh chtěl být dokonce malým, bezmocným dítětem, které v oné době

platilo za nedokonalého dospělého. Druhý vrchol pak představují Letnice. Duch svatý je zván do každodenního rozlišování, On je činný v situacích, v lidech, jež potkáváme, a dává plodnost veškerému našemu jednání, když Mu nasloucháme.

Rok 1662 je považován za počátek působení prvních sester-učitelek, jež lze nazvat skutečnými zakladatelkami. Od té doby si společenství prošlo různými změnami a dobrodružstvím ve smyslu obrazu, který otec Barré použil v jednom dopise: „Budte věrní a nechte se vést Duchem svatým, jako pírkó se nechá nést, vydáno napospas větru.“ V průběhu 19. století naše sestry započaly svou zejména pedagogickou činnost v zemích jihozápadní Asie a staly se řeholním institutem papežského práva. Minulé století přineslo rozšíření z Francie do dalších evropských států a na všechny ostatní kontinenty. Dnes je nás ve světě kolem pěti set a spolupracuje s námi velké množství laiků, kteří mohou být ke kongregaci přičleněni různým stupněm závazku. Činnost je velmi různorodá a jejím cílem je pomáhat druhým růst jak lidsky, tak duchovně. Zatímco v některých zemích mladé sestry přibývají (Nigérie, Kamerun, Myanmar, Česká republika), ve většině se věkový průměr zvyšuje. Zde však mnohdy v započatém díle pokračují laici, kteří se ve spolupráci se sestrami s odvahou a tvořivostí staví k současným výzvám církve a společnosti. V České republice působíme od podzimu 1999 jako součást místní církve v Brně-Líšni.

Protože je náš institut zvláštním způsobem spojen s Duchem svatým a jak již bylo zmíněno, jsou pro nás důležitým svátkem také Letnice, chceme vám všem v naší farnosti

popřát odvahu otevírat se Božímu Duchu, „aby se vás zmocnil a vy Jeho“, jak říkával i bl. Mikuláš Barré.

Sestry Dítěte Ježíše

MODLITBA ODEVZDANOSTI

Pane,
nechci už nic víc,
netoužím po ničem jiném, než jen být schopen přát si, co Ty chceš a jak Ty chceš.

Shlížíš na mne, můj Bože, a zajímáš se o mne, rozhoduješ o všem, co se mne týká,
o všem, co se mi přihodí.
Nic z mého života neunikne Tvému obdivuhodnému vedení,
a to mi stačí.

Ó Ježíši, Ty jsi Láska.
Jsi můj Bůh, mé všechno! Střed všeho dobra, nezměrnosti a velikosti!

Kéž v nás žije Pán Ježíš, kéž v nás přebývá Jeho požehnání,
kéž si nepřejeme nic víc: Pane, přej si Ty ve mně.
A právě proto ve mně jednej,
nakládej se mnou a čin,
co se Ti zlíbí,
a já se budu snažit
přát si, jednat a následovat Tě ve všem a všude
bez výhrad a bez mezí.

Nakonec pak chci, Pane, náležet plně jen Tobě.
Kéž nás již nic nerozděluje,
ani v životě ani ve smrti, ani v úzkosti ani v něžnosti,
ani na zemi ani na nebi.

Můj Milovaný je zcela můj a já jsem Jeho navždy.
Ó Ježíši! Ó Lásko!

DEKRET K ROKU SV. JOSEFA

APOŠTOLSKÁ PENITENCIÁRIE
DEKRET u příležitosti jubilejního Roku ke cti svatého Josefa,
vyhlášeného nejvyšším pontifikem Františkem,
se uděluje zvláštní dar odpustků,
aby se důstojně oslavilo 150. výročí dne,
kdy byl svatý Josef vyhlášen patronem katolické církve

Dnes se připomíná, že uplynulo 150 let od chvíle, kdy blahoslavený papež Pius IX., pohnut těžkým a smutným dobovým postavením církve pronásledované nepřáteli, prohlásil dekretem Quemadmodum Deus svatého Josefa patronem katolické církve.

Aby byla důvěra celé církve v jedinečný patronát opatrovníka dítěte Ježíše trvalá, nejvyšší pontifik František ustanovil, že od dnešního dne až do 8. prosince 2021 (na 8. prosince připadá výročí zmíněného dekretu a je to také den zasvěcený blahoslavené Panně Marii Neposkvrněné, snoubence přechistého Josefa) se bude slavit zvláštní Rok svatého Josefa, aby v něm všichni věřící v Krista mohli každý den upevňovat jeho příkladem svůj život z víry a v úplnosti plnit Boží vůli.

Všichni věřící v Krista budou s pomocí svatého Josefa, opatrovníka Svaté rodiny z Nazareta, moci modlitbami a dobrými skutky získat útěchu a ulehčení od těžkých lidských útrap, kterými je poznamenána naše doba.

Zbožný vztah k Vykupitelovu opatrovníkovi v dějinách církve zmohtněl. Církev mu nejen věnovala mimořádnou úctu, která je nižší jen v porovnání s úctou k Matce Boží, Josefově snoubence, ale také mu připsala četná patrocina.

Učitelství církve nepřestává u svatého Josefa jako v nějakém pokladu - bohaté zásobě - s radostí nacházet staré i nové vznešené věci - jako hospodář, "který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré" (Mt 13,52). Dosažení tohoto velmi žádoucího cíle podpoří v první řadě dar posvátných odpustků, který Apoštolská penitenciárie tímto dekretem, vydaným podle úmyslu nejvyššího pontifika Františka, dobrotivě uděluje pro celý Rok svatého Josefa.

Plnomocný odpustek se uděluje za obvyklých podmínek (svátostné vyznání, přijetí eucharistie a modlitba na úmysl nejvyššího pontifika) věřícím v Krista, kteří se v duchu odvrátí od jakéhokoliv hříchu a budou se účastnit Roku svatého Josefa za okolností a způsoby, jak to určuje tato Apoštolská penitenciárie.

(Úplné znění <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/201218dekret-apostolske-penitenciarie-k-roku-sv-josefa>)

Text byl zveřejněn tiskovým střediskem Svatého stolce 8. prosince 2020 v originálním latinském znění a italském překladu. Překlad připravila v prosinci 2020 liturgická komise České biskupské konference.

Z FARNÍ MATRIKY 17. 9. 2020 – 14. 5. 2021

Pohřby z kostela

Marie Bečková, 83 let, pohřbena 23.10.2020
Josef Vašek, 84 let, pohřben 24.10.2020
Petr Král, 76 let, pohřben 29.10.2020
Marie Malčíková, 70 let, pohřbena 31.10.2020
Jan Kučera, 85 let, pohřben 4.11.2020, Slatina
Ladislav Lakatoš, 67 let, pohřben 9.11.2020, Slatina
Josef Stojka, 48 let, pohřben 19.11.2020, Slatina
František Farník, 67 let, pohřben 25.11.2020
Karel Kašpar, 72 let, pohřben 7.12.2020
Peter Čellár, 67 let, pohřben 12.12.2020
Milan Mačalík, 83 let, pohřben 15.12.2020
Růžena Slatinská, 95 let, pohřbena 16.12.2020
Josef Komárek, 94 let, pohřben 18.12.2020
Růžena Poláčková, 82 let, pohřbena 18.12.2020
Marie Drápelová, 82 let, pohřbena 9.1.2021
Ludmila Lakatošová, 68 let, pohřbena 13.1.2021, Slatina
Jozef Kotlár, 79 let, pohřben 14.1.2021, Slatina
Ladislav Riedl, 76 let, pohřben 16.1.2021, Slatina
Josef Hamza, 82 let, pohřben 29.1.2021
Milada Tůmová, 84 let, pohřbena 30.1.2021
Ctirad Fiala, 72 let, pohřben 12.2.2021
Vlastimila Skotalová, 93 let, pohřbena 16.2.2021
Ludmila Hromková, 79 let, pohřbena 20.2.2021, Slatina
Dušan Oračko, 70 let, pohřben 15.3.2021
Jarmila Krčálová, 82 let, pohřbena 20.3.2021, Slatina
Anna Pernikářová, 91 let, pohřbena 31.3.2021, Slatina
Libuše Drochytzková, 87 let, pohřbena 9.4.2021
Ladislav Breicetl, 95 let, pohřben 13.4.2021
Stanislav Kulíšek, 94 let, pohřben 3.5.2021

RIP

Když vložíme svou důvěru v Ducha svatého, můžeme jít neustále kupředu, od jednoho začátku k druhému, protože Bůh pohřbívá naši minulost v srdci Kristově a sám se ujímá naší budoucnosti. Co by člověka čekalo bez odpouštějící lásky a bez smíření?

(Bratr Roger Schutz)

KUKÁTKO

informace z římskokatolických farností u kostela sv. Jiljí a Brno-Nová Líšeň

Redakce: P. ThLic. Petr Šikula, Ing. Markéta Svobodová, Renata Lorencová, Zdeňka Nečasová, Ing. arch. Hana Válková, Mgr. Karolína Svobodová

Adresa redakce: Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.:+420 603 944 709

Web: www.farnostlisen.cz **E-mail:** brno-lisen@dieceze.cz **Vyšlo:** 23. května 2021

Neprodejné!

Vychází pro vnitřní potřebu farností. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme